

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ-ΚΡΙΤΙΚΗ

Το βιβλίο έχει έντονο συναισθηματικό χαρακτήρα, καθώς το θέμα αλλά και ο τρόπος που το προσεγγίζει ο συγγραφέας δημιουργούν τις προϋποθέσεις για έντονη συναισθηματική μέθεξη του αναγνώστη. Η επινόηση του συγγραφέα να εκφράσει τις σκέψεις του μέσω επιστολών που απευθύνονται στον θεό, τις οποίες γράφει ένα 10χρονο παιδί που πάσχει από λευχαιμία, δημιουργεί όλο το πλαίσιο του βιβλίου. Μέσα από αυτές παρουσιάζεται η επιφανειακή σχέση του παιδιού με τους γονείς του καθώς και η ακριβώς αντίθετη σχέση που έχει αναπτυχθεί ανάμεσα στον πρωταγωνιστή και σε μια εθελόντρια που επισκέπτεται τα άρρωστα παιδιά στο νοσοκομείο. Παράλληλα, σκιαγραφούνται σε αδρές γραμμές οι σχέσεις των άρρωστων παιδιών, καθώς και ο τρόπος που προσπαθούν να αντιμετωπίσουν την ασθένειά τους.

Το βιβλίο διαβάζεται πολύ εύκολα, είναι αρκετά μικρό και γι' αυτό το λόγο ο συγγραφέας δεν εμβαθύνει σε καταστάσεις. Ασφαλώς, πρόκειται για ένα πολύ ενδιαφέρον και συγκινητικό βιβλίο που μπορεί να επηρεάσει τον αναγνώστη, κυρίως ως προς τον τρόπο που αντιμετωπίζει τα προβλήματα της ζωής ή ακόμη και την ίδια τη ζωή.